

Interview met Oliver & Siobhan

Meevibreren op de tango

De tangocarrière van Oliver Kruse-Dougherty en Siobhan Richards is even stormachtig als magisch. Las Rosas del Tango, hun school in Gouda, kwam net van de grond, toen Oliver in 2008 werd getroffen door een verlamming en niet langer kon dansen. Siobhan is echter met succes blijven lesgeven. Hun gevoel voor tango delen ze onverminderd. Ondertussen maken zij furore als dj-koppel.

Siobhan als dj (rechts)
Foto: Ivo Chauveau

Oliver als dj (onder)
Foto: Gerard van Schaik

DOOR MAUREEN VAN ALTHUIS

“Het is eigenlijk heel vreemd dat wij in Gouda zijn begonnen samen tangoles te geven,” zegt Siobhan (Spreek uit als Sjevon; red.), “Dit oer-Hollandse stadje heeft nogal een christelijk karakter; de intimiteit van de tango past daar eigenlijk niet zo goed in.” Oliver vult zijn vrouw aan: “Bovendien zijn we twee buitenlanders: zij komt uit Schotland en ik uit Duitsland. Ook dat is hier bijzonder.”

Gouda

Toch zijn ze juist in Gouda neergestreken. Ze werden verliefd op een romantisch huisje in een van de mooiste straatjes van de binnenstad, waar nostalgische gevels zijn versierd met planten en bloemen. Oliver: “Daarvoor had ik een kamertje buiten Utrecht op het sprookjesachtige landgoed Amelisweerd, maar dat was te klein voor ons samen. En een huis in Utrecht kopen was te duur.” In hun zoektocht vergrootten zij hun straal en kwamen zo in Gouda terecht.

Oer-Hollands of niet, in Gouda is Argentijnse tango geliefd en de stad is bovendien bekend bij dansers door heel Nederland. Dat komt goeddeels door de succesvolle salon *Sweet Milonga* waar Siobhan en Oliver huis-dj's zijn. Ook hun

dansschool, *Las Rosas del Tango*, loopt goed. Zij hebben wekelijks meerdere lesavonden en Siobhans privélessen zijn populair.

Discjockeys

Daarnaast neemt de rol van dj in hun beider levens inmiddels een steeds belangrijker plaats in. Oliver treedt al sinds 1995 op als tango-dj; Siobhan sinds 2008. Als zij gevraagd worden draaien zij ook heel graag gezamenlijk als dj-koppel. Zij gaan voor honderd procent tango, zonder uitstapjes. “Je ziet dat veel dj's tegenwoordig juist wel uitstapjes maken, dat ze wat nieuws willen proberen en andere muziek draaien of hun ontdekkingen willen laten horen,” zegt Oliver. Siobhan vindt dat zonde. “In de gouden jaren van tango zijn de mooiste muziekstukken ontstaan. Van de tweehonderd orkesten die in die tijd hun muziek maakten, zijn de beste al komen bovendrijven en dan ook nog eens met hun beste nummers. De muziek uit die tijd is zo rijk en heeft zoveel diepte,” zegt zij. “Ik kan duizend keer op hetzelfde nummer van Di Sarli dansen, saai wordt het nooit.”

Perpetuum mobile

Eerst terug naar het begin; de ontmoeting. Op een salon van El Corte in juli 2005. Oliver vertelt: “Ik zat op een bank met vrienden te praten. Mijn aandacht werd getrokken door een danseres die voorbij liep. Ik volgde haar met mijn ogen en ik dacht: “Wat merkwaardig zoals deze dame loopt, zo zou mijn toekomstige vrouw kunnen lopen”. Het koppel trouwde een half jaar later, in februari 2006. Oliver, die in Canada geboren is en opgroeide in Duitsland, was voordat hij in 1996 naar Nederland kwam, in Stuttgart acteur en dramadocent. Dans en beweging hebben altijd een centrale plek in zijn leven ingenomen. Toen hij tango ontdekte heeft hij zijn levensfilosofie verder verdiept: “Muziek en beweging zijn onze essentie. Tango is wat mij betreft de mooiste manier om die te beleven. Een wezen wil altijd terugkeren naar zijn essentie en tango helpt daarbij. Omdat je in tango je intellect, dat normaal de wereld bijeen houdt, laat varen. Daarmee stap je in een heel andere wereld. Bovendien ben je in de tango met z'n tweeën, je kunt samen iets bereiken wat je alleen nooit kunt halen. Een gewichtloosheid, doordat de lichamen elkaar in beweging houden; een

perpetuum mobile. Samen gaat de beweging werkelijk vanzelf en ontstaat een autonoom geheel. Hij als motor van haar beweging en zij als motor van zijn bewe-

“Ik kan duizend keer op hetzelfde nummer van Di Sarli dansen, saai wordt het nooit”

ging.” Vanuit zijn achtergrond als dramadocent keek Oliver naar de tangolessen. Hij vroeg zich steeds af op welke wijze hij zijn tangokennis en -vaardigheden moest overbrengen op leerlingen en begon vanuit de didactiek te werken. Voor hem heeft alles met lopen te maken. “Ik ben ervan overtuigd dat het alfabet van de tango in ieder mens zit, als docent herinner je mensen hier alleen maar aan.”

Volledig opnieuw organiseren

Een jaar na hun huwelijk, in januari 2007, begonnen Oliver en Siobhan samen met lesgeven. Liever was Oliver direct na hun huwelijk gestart, maar Siobhan wilde nog niet: “Er waren al zoveel docenten, ik wist niet wat ik daar nog aan kon toevoegen.” Na een vakantie met haar moeder in Schotland veranderde ze van gedachte. “In die vakantie is zoveel gebeurd.” Inzicht in de psychische instabiliteit van haar moeder gaf Siobhan een andere blik op haarzelf en haar leven. “En de conclusie was dat ik het gewoon moest gaan doen.” Oliver had een goede reputatie als tangoleraar, hij gaf al les in Nijmegen, Utrecht, Enschede en Gouda, en leerlingen kwamen specifiek voor hem en voor zijn kijk op tango. Hij vertelt: “De bewegingselementen van tango intrigeren mij. Tango voelt eerst heel vreemd aan voor het lijf. Je lichaam moet zich de bewegingen daadwerkelijk eigen maken en je moet jezelf fysiek en mentaal volledig opnieuw organiseren.”

Verland

Oliver en Siobhan bleken een goede combinatie. Ze straalden harmonie uit en hun dans was een eenheid. Zij waren actief in

“Muziek en beweging zijn onze essentie”

Siobhan en Oliver - Foto: Nol van Dongen

Nederland en in het buitenland.

Aan deze samenwerking kwam abrupt een einde in 2009. In dat jaar raakte Oliver verlamd. Het verlamingsproces ging geleidelijk, maar snel. “Het was een shock, de artsen hadden eerst geen idee wat de oorzaak van de verlamming was, daar kwamen ze pas veel later achter.”

Al snel kon Oliver niet meer lopen en moest hij stoppen met lesgeven. “Het was net voor de zomer en we hadden heel veel werk geregeld,” zegt Siobhan.

De oorzaak van Oliver's verlamming bleek een verstoring in de bloedsomloop die een zwelling in het ruggenmerg veroorzaakte. Hierdoor raakte het lichaam van onderaf steeds verder verlamd.

Alleen door

Siobhan kreeg veel steun van collega's. “In het eerste jaar heb ik lesgegeven met een collega uit Engeland. Zij heeft mij enorm geholpen, maar we hadden geen klik. We dansten een andere stijl en hoorden niet hetzelfde in de muziek. Het klopte niet.” Daarna gaf Siobhan veel van de lessen alleen. Dat dit mogelijk was heeft

haar verrast en ze ontdekte hoe fijn ze het vindt om in haar eentje les te geven. “Als ik alleen lesgeef, weet ik precies wat nodig is in de groep. Ook is het soms handig om maar één visie te hebben.” In de laatste jaren werkte ze desondanks met zo'n acht anderen, maar de laatste tijd vooral met een assistent. “Dat geeft me de vrijheid om de leiding te houden tijdens de lessen.”

een gesprek waaraan je beiden invulling geeft.”

Lichaam als muziekinstrument

In 2010 werd Oliver geopereerd. “Als de artsen de oorzaak van de verlamming niet hadden achterhaald, was ik overleden.” Daaraan voegt hij toe: “Daarom zien wij alles wat wij nu meemaken als een cadeau. Wij zijn zo gelukkig met alles wat wij hebben: met onze vrienden, met de tango, met Gouda dat ons inmiddels dierbaar geworden is en met elkaar – kortom, met het leven.”

Hoewel hij voorlopig niet kan dansen, gaat het lopen met kleine stappen vooruit. Hij is nooit opgehouden tango te beleven. “Ik ben altijd naar salons blijven gaan. Ik kan observeren, luisteren, me passen en bewegingen herinneren en houdingen voelen vanuit de rolstoel.

Het lichaam zie ik als een muziekinstrument dat meespeelt in het tango-orkest. Ken je dat fenomeen van instrumenten in een orkest die niet door de muzikant worden bespeeld, maar toch meetrillen via de muziek van de andere instrumenten?”

Door deze instelling is hij de tango blijven doorgronden en heeft hij zich gevormd tot een meesterlijke tango-dj en presentator van zijn eigen programma Radio Tango op de maandagavond bij Gouwestad Radio. “Zo gelukkig als wij nog steeds zijn met de tango, die ons eerst bij elkaar, toen naar Gouda heeft gebracht en ons nog iedere dag met zijn magie verrast, zo benieuwd zijn wij naar de toekomst die wij met de tango en met elkaar zullen ontdekken.” ■

Siobhan's visie op tango

In Siobhan's visie begint tango met de omhelzing. “Daarna vraag ik mij af wat voor leider het is. Door het lijf voel ik waar de kracht zit en daarop richt ik mijn aandacht: danst hij vanuit zijn rug of zijn borst? Of juist vanuit zijn werkelokom, en dan vanuit de voorkant of de achterkant, of danst hij vanuit zijn maagstreek? Een man, groot als een beer, danst anders dan een slanke danser.” Na de bewuste ervaring van dit lichamelijke contact, gaat zij op zoek naar het punt waarop zij contact kan maken. “Kan dat in het technische spel, of juist in creatieve speelsheid, of zit er meer in de emotionele beleving of moet ik me juist emotioneel afsluiten? Kan ik antwoord geven via de muziek? Het werkt als een conversatie en je zoekt naar gezamenlijke interesses. Soms is er ook geen gesprek en dat kan dan teleurstellend zijn. Ook leiders moeten luisteren naar het lijf en de muzikaliteit van de volger. Haar input is essentieel voor de creativiteit van het geheel. Ik leer vrouwen om actief te zijn. Tango is